ESQUERRA AMB NOUS BRAÇOS

Per Catalunya, els fanals ben endolls

SALVAT-PAPASSEIT

Fugim directes, ai! morí el clavell
Que incendià la selva; brilla escala
Fugàc, Salvat, no ajustarem l'anell
A cap ramalge obscur dintre una sala.

Sí, sí: torres de llum contra el castell
Del prejudici, amb braços verds, de mala
Manera; rosa viva al pur cervell:
Dissecarem les arpes amb la pala

Amb què em occit el cigne derretit
Pels nous paisatges d'aquest cor de terra.
Pics, neden les ruïnes a la nit.

Parem el fruits damunt la vella esquerra
De la sembrada estrella que ~~ens~~ ha ~~nutrit~~ nodrit servit,
~~Gerra del sol. [illegible] el dentre una gerra.~~
Els ~~nostres alumats~~ des de la guerra
Per a seguir excitint
~~Els [illegible] arxafats~~
– L'alba no s'ha atrevit des de la guerra.